

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1162/2018
24.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву, у покушају, у вези са чланом 33. и чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Душка Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К бр.502/17 од 09.02.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.413/2018 од 21.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 24. октобра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К бр.502/17 од 09.02.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.413/2018 од 21.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 5К бр.502/17 од 09.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву, у покушају, у вези са чланом 33. и чланом 30. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 26.01.2017. године до 27.01.2017. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 188.650,00 динара, те да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.413/2018 од 21.05.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката

Душка Стефановића, а пресуда Основног суда у Ваљевоу 5К бр.502/17 од 09.02.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Душко Стефановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде закона, не наводећи конкретно о којим повредама закона се ради, са предлогом да Врховни касациони суд „донесе одбијајућу пресуду или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеном одмерити казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити у кућним условима, под електронским надзором, тако што би се дело за које је осуђен преквалификовало као обична крађа из члана 203. став 2. КЗ“ или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновни поступак и одлучивање, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног сходно члану 488. став 2. ЗКП буде о обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4) учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног, који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА – адвокат Душко Стефановић у захтеву за заштиту законитости не наводи ни једну повреду закона која представља законски разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због ког би било дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, већ у вези са повредом закона истиче да је побијана пресуда неразумљива, нелогична и противречна разлозима изнетим у образложењу, као и да је

другостепени суд одлучујући о жалби окривљеног пропустио да да ваљане разлоге о одлучним чињеницама, из којих навода произилази да се у овом делу захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се истиче да првостепени суд у поновном поступку није поступио по бројним примедбама и налозима Апелационог суда у Београду изнетим у решењу Кж1 852/17 од 21.09.2017. године да се поново саслушају сведок – саизвршилац ББ у вези учешћа трећег лица у наведеном догађају, којим наводима се указује на повреду члана 462. став 3. ЗКП.

У захтеву се истиче и да је окривљени дугогодишњи наркоман, коме је „услед вишегодишње токсикације наркотицима била битно смањена урачунљивост“, а што није цењено у току поступка, као и да из одбране окривљеног произилази да ограду у виду жице која је висине око 160 см није прескакао, већ је у круг фабрике ушао кроз отвор исечен на огради, којим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, те износи сопствени став браниоца у односу на степен урачунљивости окривљеног критичном приликом.

Најзад, захтевом се указује и на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП, истицањем да у конкретном случају нису правилно цењене све олакшавајуће и отежавајуће околности, нити чињеница да је дело остало у покушају, а што је према ставу браниоца резултирало превисоко одмереном казном.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не наводи ни једну повреду закона која представља законски разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП због којег би било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, већ као разлог подношења захтева у суштини наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреду одредаба члана 462. став 3. и члана 441. став 1. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што све не представља разлоге због којих је окривљенима преко бранилаца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душка Стефановића одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.